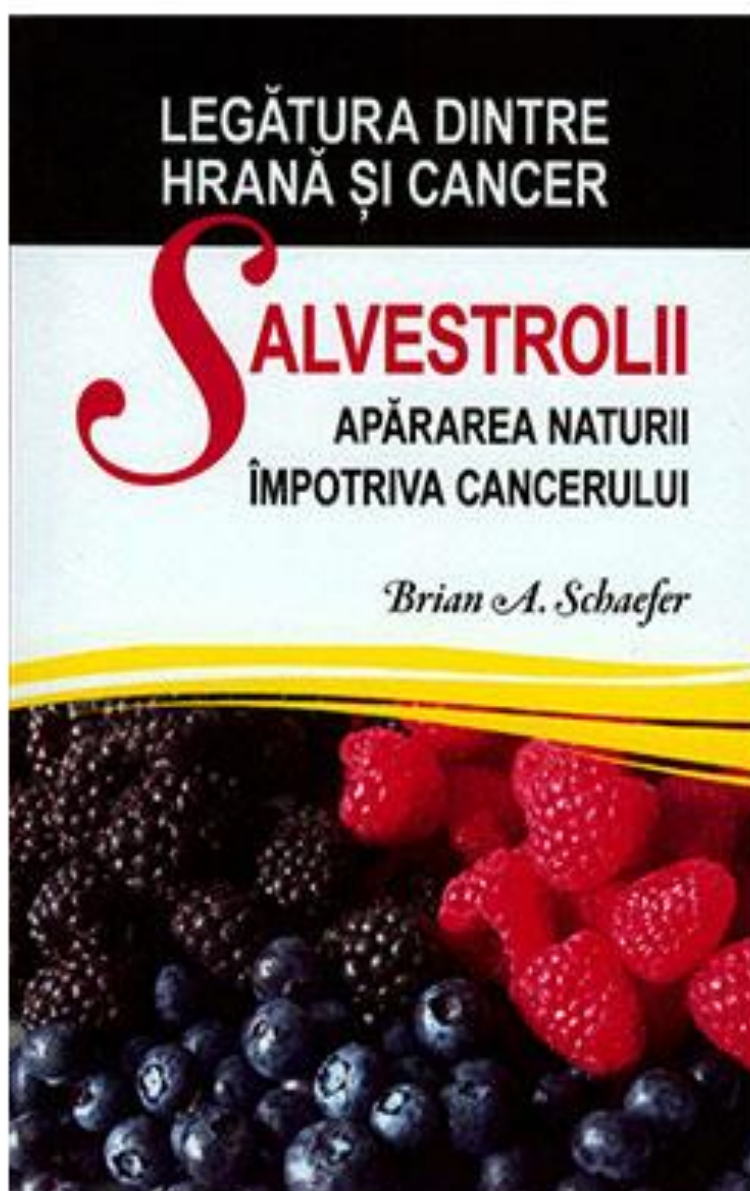

Cartea

"Salvestrolii - apararea naturii impotriva cancerului"

scris de Brian A. Schaefer

1.

INTRODUCERE

Cancerul este cel mai mare eșec al medicinei secolului al XX-lea... iar tratamentele convenționale care sunt acum disponibile vor continua să fie și în viitor. Dar biologia moleculară, noul proiect al genomului uman, a revoluționat totul. Soluția sunt țintele – molecule care sunt prezente în celulele canceroase și aproape (sau complet) absente în celulele normale. Odată ce ai o astfel de țintă sau marker tumoral, poți să formulezi tratamentul.

PROF. DAN BURKE

Cărțile despre cancer încep de obicei cu afirmații și statistici despre prevalența bolii și ratele de incidență deosebite pentru cele mai frecvente tipuri de cancer. Se relatează adesea despre rate de supraviețuire de cinci ani și despre miliardele de dolari direcționați către cercetare de la toate maratoanele de caritate.

Acum nu mai avem nevoie să citim despre asemenea lucruri. Cancerul a devenit o parte a existenței noastre cotidiene. Vedem la televizor reclame la asociații caritabile pentru cancer și în majoritatea orașelor se găsesc acum superbe clădiri noi special proiectate pentru persoane care au cumva de-a face cu cancerul. Bănuiesc că, în lumea dezvoltată, mai toți adulții au văzut cum cineva apropiat, o rudă sau cunoștință, suferă sau moare de cancer. Cei mai mulți, tineri sau bătrâni, poate chiar au trecut prin asemenea experiențe de mai multe ori. Așa ajungem să știm cam cât mai au de trăit prietenii și membrii familiei din momentul când primesc diagnosticul de cancer.

Când stați de vorbă cu prietenii la terenul de joacă al școlii, la fotbal, la clubul de echitație sau la sala de box, dacă pomeniți ceva de cancer o să vedeți cum încep să curgă poveștile:

„Acum ceva timp în urmă, o mămică din cartierul nostru a început să se simtă rău. S-a dus la doctor și după câteva analize a fost diagnosticată cu cancer. A murit în perioada de chimioterapie și radioterapie la trei săptămâni după diagnostic! Avea doar 43 de ani!

„Și un bun prieten de-al meu tocmai a murit de cancer. A făcut chimioterapie și o operație amplă pentru cancer la rinichi și i s-a zis că totul era în ordine. Ca să sărbătorească, au decis să conceapă al doilea copil. Când s-a dus să o vadă pe șefa secției de oncologie

renală i-a spus cum chirurgul i-a zis că extirpase totul și nu înțelegea acum de ce mai trebuie să vină la spital. Ea a râs și i-a zis „ai să te întorci aici în mai puțin de un an cu cancer de os și de la asta ai să mori”. El a murit de cancer la os înainte să se nască al doilea copil! Tot timpul când vorbea despre șefa de la oncologie renală îi zicea Doamna cu Coasa de la vorbele alea.”

„Asta îmi amintește de prietena mea. I s-a spus că are limfom. A făcut multă chimioterapie, o cură completă de radiații și un transplant de măduvă. I s-a spus că totul este bine. Familia a dat o petrecere mare. La vreo săptămână după petrecere a fost diagnosticată cu tumori multiple pe tractul digestiv și a murit la câteva luni.”

„Tatăl meu a murit de cancer. S-a internat la geriatrie fiindcă credea că trebuie să facă recuperare ca să-și îmbunătățească mobilitatea. Atunci când corpul n-a reacționat la tratament au descoperit că are cancer la plămân și la spate. I-au făcut radioterapie pentru tumoarea din vertebre dar nu i-au spus înainte că tumoarea o să crească la început și abia apoi o să scadă. Când tumoarea s-a mărit de la radiații, durerea de la vertebrele care pocneau era atât de mare încât a trebuit să primească doze mari de morfină. A murit câteva săptămâni mai târziu.”

[Aceste povești vin de la prieteni și membri ai familiei. Aici au fost modificate și adaptate pentru a fi mai ușor de citit și pentru a proteja anonimatul.]

Nu trebuie să mai auzim și povești despre femei care fac cancer de sân, bărbați cu cancer de prostată sau oameni cu cancer de tract digestiv pentru că le cunoaștem deja. Am fost să-i vedem la spital și la înmormântări. I-am vizitat la spital și la mormânt și pe cei cu tumori pe creier, leucemie, cancer ovarian și orice alt tip de cancer. Poveștile lor fac parte din conversație în timp ce ne uităm la copii cum joacă fotbal, hochei sau altceva. Poveștile lor ne lasă cu impresia că dacă factorii care declanșează cancerul ar lua cu asalt aviația, puțini călători ar mai ajunge la destinație, iar mâncarea ar fi mai rea!

În timpul unei asemenea conversații am auzit o poveste foarte diferită despre cancer. Tipul cu care vorbeam se pricepea la povești, iar aceasta era cu siguranță autentică. Unii oameni au o viață din aceea care generează povești interesante, dar de un gen aparte:

„Acum mulți ani, înainte să avem toți copiii, vreo doi prieteni și cu mine ne-am dus în Orient pentru distracție, femei și aventură. Unul dintre amici s-a îndrăgostit de Orient, a rămas în urmă și și-a găsit o slujbă în Hong Kong. Acolo a continuat să caute distracție, femei și aventură încă mult timp după ce celălalt prieten și cu mine ne-am întors acasă, ne-am căsătorit și am avut copii. Avea viața pe care o invidiază mulți tineri. Făcea bani frumoși, avea multe prietene, barmanii și chelnerii din cele mai diverse locuri îl cunoșteau și călătorea

mult. Filozofia lui era să faci bani și să te bucuri de ei, iar mie chiar îmi părea bine că era cineva care chiar are parte de o asemenea viață.

La un moment dat, prietenul meu a început să se simtă rău și știa că nu e doar o mahmureală. S-a dus la doctor și, după niște analize amănunțite, i s-a spus că are cancer avansat, în stadiu terminal, și că ar fi cazul să-și aranjeze treburile – alte treburi decât cele cu care era el obișnuit...

Cu vestea asta, amicul meu s-a gândit „la naiba, uite că mor și n-am apucat măcar vârsta la care să încep să mă gândesc la moarte, moștenire sau spiritualitate. Trebuie să las totul deoparte și să găsesc un loc unde să mă gandesc în liniște”. [Dacă vreodată o să se facă un film despre viața acestui om, cred că Hugh Grant ar fi cel mai potrivit pentru rolul principal!]

Cunoscând stilul de viață al amicului meu, el a făcut o alegere care nu-i stătea în fire. El știa că Răsăritul e plin de mănăstiri și s-a gândit că acestea trebuie să fie locuri cu pace unde poți să-ți aduni gândurile, așa că a pornit-o în căutarea unei mănăstiri. A găsit una, le-a spus despre situația lui și le-a cerut să-l lase să stea acolo o vreme ca să se gândească la situația lui și la viață în general.

Călugării l-au primit dar au insistat ca el să mănânce exact ceea ce îi dădeau ei. Călugării l-au pus la un regim care consta aproape exclusiv din fructe și sucuri de fructe, zilnic și din abundență. Un an și jumătate mai târziu el ieșea din mănăstire complet vindecat!”

Trebuie să recunoașteți că povestea asta despre cancer este mai bună decât cele dinainte! O poveste optimistă – în sfârșit!

Probabil vă gândiți „cum se poate asta? Cum este posibil ca o dietă să facă o schimbare așa de mare în sănătatea acestui om? Cum de au știut călugării aceia ce să-i dea?”

În capitolele care urmează voi descrie descoperirile a doi cercetători în domeniul cancerului, un farmacolog și un chimist.